

stavěna střecha stávající stodoly, aby vznikl podkrovní prostor pro přespávání a scházení (přístupný ze zadní zahrady), který by obsahoval i toalety a sprchy. Některé akce, např. letní tensingové soustředění totiž narážejí na svou hranici: letos se tensingového soustředění účastnilo téměř 40 mládežníků. Nocovali, kde se dalo, někteří ve stanu či pod širým nebem. Zvládlo se to, ale současné zázemí pro takové akce není dostačující. Nicméně, tento projekt, pokud se do něj pustíme, už by byl dost velký a vyžadoval podporu z různých zdrojů.

Dobrá zpráva je, že finančně zřejmě sbor v Moravči bude moci zachovat plný úvazek faráře i při zvyšujících se nákladech. Postupně totiž klesá a už nyní je dost nízký podíl státního příspěvku na mzdy kazatelů. Sbory tyto náklady nesou už z velké části samy: z příspěvků a darů členů a přátel sboru. K úplné finanční samostatnosti máme dospět v roce 2030. Zatím to vypadá, že v Moravči se to podaří. Dva otazníky tu však jsou: Za relativně příznivou finanční situaci vděčíme především několika konkrétním dárcům či rodinám, kteří sbor podporují opravdu vydatně. Bude to dlouhodobě udržitelné? Potřebovali bychom, aby se finanční podpora rovnoměrněji rozložila na větší počet lidí. Vděční jsme za každý (nejlépe pravidelný) příspěvek. Druhý otazník: i když pokryjeme náklady na provoz a na mzdu faráře, budeme si pak moci dovolit i nějaké projekty navíc, jako byla např. stavba pergoly nebo snad časem přebudování podkroví stodoly? Umíme pořádat dobré akce, je však potřeba pro ně mít vyhovující zázemí. Důležitou roli v tom sehraje přesvědčivost toho, co děláme. Věřím, že pokud lidem bude připadat dobrá naše snaha, budeme nacházet dárce.

Díky všem, kdo se podílíte: finančně, ale i osobním nasazením, přípravou programů, péčí o druhé. Věříme, že to vše není jen lidská snaha, ale větší dílo, které svými kořeny zasahuje kamsi hlouběji - jednak v čase: jsme si vědomi, jak navazujeme na dědictví těch, co žili a věřili před námi, ale zasahuje i kamsi hlouběji do lidských srdcí. Ale to už je vyloženě dílo Boží...

Mějte pokojný a naplněný sváteční čas!

(Daniel Matějka, farář)

Vánoční bohoslužby:

24.12. Štědrý den Bohoslužby od 22:00, troubení koled od 21:45

25.12. Boží hod vánoční Bohoslužby od 9:30 s Večeří Páně

Výlet do Betléma 26. 12. - sraz v osadě Betlém ve 14:30.

(Více info na tel. 607915870)

Další bohoslužby se konají pravidelně každou neděli od 9:30.

Kontakt: Daniel Matějka, farář. Moravec 35, 39301, Pelhřimov, tel: 777258831.

web: <http://moravec.evangnet.cz/> email: moravec@evangnet.cz

číslo účtu: 2001768838 / 2010

Vánoční list

evangelického sboru v Moravči, prosinec 2025

Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. (Lk 2, 10–11)

Narodil se Kristus Pán, narodil se nám. Máme zde dvě informace: narodil se Kristus, Spasitel, a narodil se nám. Ale co ve větě z Lukášova evangelia vlastně slyšíme? Jak jí rozumíme?

Narodil se Kristus, Spasitel. Kdo se nám to vlastně narodil? Slovo Kristus znamená „pomazaný“ nebo „mesiáš“. Etymologicky pochází z řeckého slova *christos*, což je doslovný překlad hebrejského *mašiach* (mesiáš). Tedy ten, od kterého očekáváme, že naplní naše naděje. Naději v to, že dobro bude vítězit, zlo že bude spravedlivě potrestáno. Naději, když upadneme až na lidské, sociální, etické dno, že On nás nezavrhne a bude s námi. Zároveň je označován i slovem Spasitel. Spasitel (z řeckého *sotér*) je osoba, která někoho zachraňuje, vysvobozuje z nebezpečí, zkázy nebo hříchu, zajišťuje spásu (záchranu, věčný život). V širším smyslu se může jednat o jakéhokoliv hrdinu nebo zachránce. Tedy narodil se ten, který nás zachrání, který nám zajistí spásu. Náš zachránce a hrdina. Kdybychom příběh o jeho narození už neznali, mohli bychom si představit, že se narodil syn v královské rodině, do zlaté kolébky, královně, která ho předala kojné a chůvám, a kterému bylo během života poskytnuto to nejlepší vzdělání – od vědních oborů po šerm a tanec. A když dospěl do určitého věku, sudičky mu sdělily věštbu a on vyrazil v blyštivé zbroji zachraňovat lid. Aby se stal zachránce, králem, hrdinou. Ale víme, že to bylo jinak. Že se narodil do tmy a nouze dvěma vyčerpaným poutníkům, kteří ani neměli kolébku, ale měli se rádi a měli rádi své dítě. Svého chlapce, kterého nedali nikam k žádné chůvě ani kojné, kterého sami vychovali, odvedli do chrámu, naučili ho tesařskému řemeslu a matka Marie ho doprovodila až na smrt. Dali mu tolik lásky, kolik jako lidské bytosti mohly. Kolik lásky dostal od svého skutečného Otce, si asi nedokážeme ani představit. Ale že byla tak velká, že ho vyvedla z temnoty smrti, to víme. Také víme, že v dospělosti vyšel zachraňovat lid. Léčil, uzdravoval, hlásal dobrou zprávu, konal dobré věci a

šířil svou lásku. Jako král vjel do Jeruzaléma. Neměl krásného koně, měl obyčejnou oslici, neměl zbroj, měl obyčejný šat, ale on obyčejný nebyl.

O tom, že je Spasitel, věděli při jeho narození pastýři a mudrcové a Josef s Marií. Zjevil se jim anděl a vše jim pěkně oznámil. Jak s tou zprávou po štědrovečerní noci naložili, nevíme. Neznáme další osudy pastýřů ani mudrců. Něco málo víme o Josefovi a Marii. Můžeme se domýšlet, že to byl Boží záměr. Krásná zpráva o narození Krále byla zvěstována a postupem času někam zapadla. Možná aby Ježíš zůstal ve skromnosti, obyčejnosti a chudobě. Aby se v hodině jeho smrti lidé znovu rozpomněli, že ten, který se tiše narodil, nepadl jako hrdina v boji. Nezemřel jako bohatýr při vykonávání velkého činu. Zemřel obyčejně na kříži se dvěma dalšími.

A co to druhé sdělení? Narodil se nám. Ano, nám všem. My všichni, kdo chodíme po naší planetě, můžeme být příjemci jeho lásky a jeho dobré zprávy. On nedělal a nedělá rozdíly. Jemu se přišli poklonit jak pastýři, ti vyvrženci tehdejší doby, tak tři králové. Zpráva byla zvěstována různým sociálním skupinám a různým etnikům. Mužům i ženám. Anděl se nezjevil jen těm nebo těm druhým. Zprávu o narození Mesiáše a Spasitele jsme se měli dozvědět všichni.

A proto otevřeme svá srdce, abychom se ze zprávy, že se nám narodil Spasitel, opět mohli radovat. Abychom naději, že On je s námi a dává nám své požehnání, mohli nést dál do dalších dnů.

A jak říká Timiček ve Vánoční koledě Charlese Dickense: „Bůh požehnej nám všem. Hezké Vánoce.“

Pane Bože, obrať náš pohled k dítěti v jeslích, ať víme, že láska nezávisí na bohatství a majetku, ať víme, že láska se může zrodit zase jen z lásky. Děkujeme ti za tvůj dar a prosíme, naplň naše srdce chvalozpěvem svaté noci. Amen.

(Blanka Ližanová)

Ze života sboru v Moravči

Zřejmě nejviditelnější posun v dění kolem kostela v Moravči nyní přináší přítomnost jáhenské praktikantky - farářské kolegyně v zácviu, Blanky Ližanové. Podílí se na vedení bohoslužeb, práci s dětmi i mládeží, navštěvuje lidi. Z její přítomnosti se budeme těšit do září 2026, než se, když vše klapne, vydá na dráhu samostatné kazatelky. Podobně jsme se na jaře těšili z třítydenního pobytu praktikanta Milana Kocandy. K pestrosti na kazatelně pak v průběhu roku

přispívali zkušení duchovní Ester Čášková a Petr Krohe, ale i studentky Klára Lubinová a Anna Malínková, případně hosté - faráři z jiných sborů.

V průběhu roku jsme se těšili ze třech křtů, dva z toho byly křty dospělých, další dva dospělí do našeho sboru přistoupili. Tento rok byl ale i rokem loučení s některými staršími, kteří dlouhá léta patřili opravdu k jádru moravečského společenství. S vděčností se ohlížíme za společně prožitým časem.

V tuto chvíli už máme za sebou adventní benefiční koncert i dětskou vánoční hru. Příprava i provedení těchto akcí bývá náročná, ale opět to dobře dopadlo. Vánoční hra navíc pomohla odhalit, že ve sboru je nyní minimálně sedm dětí či dospělých, kteří troubí na žest'ové nástroje. Z toho by mohlo být něco i v průběhu roku...

Něco ze sborového dění je viditelné i těm, kteří kolem moravečského kostela pouze procházejí. V prostoru za kostelem v průběhu roku vyrostla skládaná zídka z kamene a dřeva, k tomu byly zasazeny buky, aby dohromady vytvořily jakousi kapli pod širým nebem. Nikdy nelze dopředu přesně předpovědět, jak prostor bude využíván. Otevřený bude všem kolemjdoucím, měl by nabídnout příjemné posezení menším skupinám při akcích u kostela. V letních měsících třeba nabídne útočiště dětem v "nedělce", které už se nějaký čas dělí do dvou skupin - starší a mladší. To je prosím úžasná věc, jednak to, že na moravečských bohoslužbách objevuje tolik dětí (= rodin), ale i to, že je tu osm dospělých, kteří jsou ochotni se vždy po dvojicích střídat v přípravě programu pro tyto děti. Veliké díky za to!

Kaple vznikla díky projektu z církevního fondu pro rozvoj sborů, do toho projektu patří i záhony s jedlými keři a vyvýšené záhony s bylinkami před kostelem, s jejichž realizací nakonec musíme počkat na jaro. Z podobného fondu chystáme příští rok i projekt šachový - na podestu vedle pergoly budou umístěny dvě sady menších venkovních šachů. Máme v Moravči děti i dospělé, kteří k této hře mají vztah a těšíme se, že to přinese množství radostných mezigeneračních setkání.

Z plánů do budoucna je tu i jeden větší. Máme první studii, jak by mohla být pře-

